

Kırık Sandalye

– NEJAT HOCA · 19 Eylül 2024

Gün ortası, hava sıcak,Sahilde tenler meltemin tatlı öpücüğünde,Karadeniz'in hafif dalgası,Kumsalda yatanların ninnisi olmuş.Gözlerim şemsiyenin altındaki kalabalıkta,Kayınbiraderim "Sandalyen eskimiş, değiştir," derken,Kulaklarımda yankılanan iki kelime:"Atmak ve değiştirmek."Neyi atar, neyi değiştiririz? Bir eşyayı bırakıp gitmek kolay mıdır?Eski sandalyem, demirleri paslanmış,Kumaşları yırtılmış, ömrünü uzatmış.Zımpara, boya ve iplerle güçlendirdim,İki yıldır öylece kullandım,Beni terk etmeyi terk etmem,Sözleri kayınpederimin, yadigar kalan.Bacanağın yeni arabasını temizlerken,Rahmetli annemin tavsiyeleri kulaklarımda:"İşi biten eşyayı atma,Bir gün lazım olur," derken.Sandalyem, eski dost,Gözlerimde hatıra,Her kırık yerinde, her yırtıkta,Bir zamanın öyküsü, saklı kalan.Eski eşya, yeni hatıra,Geçmişin izinde,Bir bakışta hatırladığım,Ömrü uzamış, varlığın ötesinde.HÜZÜN GEMİSİAHMET NEJAT